

Arrest

nr. 229 785 van 3 december 2019
in de zaak RvV X / II

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. VANDENHOUDT
André Dumontlaan 210
3600 GENK

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nederlandse nationaliteit te zijn, op 28 november 2019 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 21 november 2019 tot het opleggen van een bevel om het grondgebied te verlaten met grensleiding en vasthouding met uitstel met het oog op verwijdering en van 21 november 2019 tot afgifte van een inreisverbod.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 november 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 december 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. VANDENHOUDT, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE WILDE, die *loco* advocaat D. MATRAY verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 20 mei 2019 dient de verzoekende partij een aanvraag van een verklaring van inschrijving als werknemer in loondienst in (bijlage 19). Verzoekende partij wordt gevraagd binnen de drie maanden, ten laatste op 19 augustus 2019, bewijzen van tewerkstelling over te maken.

1.2. Op 27 mei 2019 vraagt de dienst vreemdelingenzaken meer informatie over verzoekende partij op bij de Veiligheid van de Staat aangezien verzoekende partij bij deze dienst gekend is.

1.3. Op 20 augustus 2019 wordt door de burgemeester van de stad Maasmechelen een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten genomen omdat verzoekende partij niet binnen de gestelde termijn aangetoond heeft zich in de voorwaarden te bevinden om te genieten van het gevraagde verblijfsrecht. Er wordt verzoekende partij een bijkomende termijn van één maand gegeven om alsnog de vereiste documenten over te maken.

1.4. Op 30 oktober 2019 brengt de Veiligheid van de Staat de dienst vreemdelingenzaken op de hoogte van het feit dat verzoekende partij inderdaad gekend is bij deze dienst waarbij gesteld wordt dat verzoekende partij zich sinds de lente van 2019 deed opmerken in extreemrechtse kringen in de Belgische provincie Limburg. Zij en haar partner zouden sinds april vertoeven in kringen rond Voorpost Limburg, één van de radicaalste afdelingen van de extreemrechtse beweging Voorpost die voornamelijk actief is in Nederland en België. Er werd ten aanzien van verzoekende partij en haar partner ook reeds in de loop van juli-augustus 2019 een proces-verbaal opgesteld naar aanleiding van racistische incidenten en verzoekende partij zou evenmin geheim maken van haar nazistische ideologie op sociale media. Verder zouden verzoekende partij en haar partner op 15 september 2019 ook administratief zijn aangehouden tijdens de verboden betoging "Mars op Brussel". Deze betoging werd georganiseerd door kringen rond de voor terrorisme veroordeelde leider van Bloed, Bodem, Eer en Trouw.

1.5. Op 14 november 2019 beslist de verwerende partij tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20) op grond van dwingende redenen van nationale veiligheid. Deze beslissing wordt op 18 november 2019 aan verzoekende partij betekend. Op 18 november 2019 wordt de verzoekende partij ook gehoord.

1.6. Op 21 november 2019 wordt de verzoekende partij het bevel om het grondgebied te verlaten met grensleiding en vasthouding met uitstel met het oog op verwijdering (waarvan niet duidelijk is of deze beslissing nu op 19 november dan wel op 21 november 2019 werd genomen) ter kennis gebracht. Dit betreft de eerste bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN MET GRENSELEIDING EN VASTHOUDING MET UITSTEL MET HET OOG OP VERWIJDERING

Brussel, 19(of
21).11.2019

*Betrokkene werd gehoord door de politiezone van LAMA op 18.11.2019 en in deze beslissing werd rekening gehouden met zijn verklaringen. Bevel om het grondgebied te verlaten
In uitvoering van de beslissing van C. (..), K, attaché, gemachtigde Voor de Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie, wordt gegeven aan de genaamde P. (..), D. L. F. (..), geboren te Maastricht op 28.06.1980, van Nederlandse nationaliteit, het bevel om het grondgebied van België te verlaten.*

REDENEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van de artikel 7, alinea 1 en de artikel 44ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

Artikel 44ter: Uit het dossier van de betrokkene blijkt dat hij al op zijn minst sinds 20.05.2019 in het Rijk verblijft. De betrokkene heeft een verblijfsaanvraag van meer dan drie maanden ingediend in de hoedanigheid van Unieburger op 20.05.2019, die geweigerd werd op 14.11.2019. Deze beslissing werd op 18.11.2019 aan betrokkene betekend. Indien betrokkene beroep zou indienen tegen deze beslissing, willen we erop wijzen dat het gaat om niet niet schorsend beroep.

De administratie is van mening dat het gedrag van de betrokkene, een werkelijk, actueel en voldoende ernstig gevaar vormt om een fundamenteel belang van de samenleving te bedreigen. Krachtens artikel 44ter en gelet op de dreiging van een schending van nationale veiligheid, wordt geen enkele termijn toegekend om het grondgebied te verlaten.

Artikel 7, alinea 1:

x 3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde of de nationale veiligheid te kunnen schaden. Betrokkene is door C. (..), K, attaché, gemachtigde Voor de Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie, als een potentieel gevaar voor de nationale veiligheid beschouwd;

Uit het administratief dossier betrokkene blijkt dat er elementen aanwezig zijn die aantonen dat betrokkene een bedreiging vormt voor de nationale veiligheid.

De Veiligheid van de Staat (hierna VSSE) stelde immers op 30.10.2019 een nota op over betrokkene. De VSSE haalt volgende elementen aan:

“Sinds de lente van 2019 deed betrokkene zich opmerken in extreemrechtse kringen in de Belgische provincie Limburg en dat al voor zijn aanvraag om zich als EU onderdaan in te schrijven in de stad Maasmechelen op 20.05.2019. Betrokkene en zijn echtgenote S. M. (..) (°19.02.1978 te Maastricht, Nederland) vertoeven sinds april in kringen rond Voorpost-Limburg. Dat is één van de radicaalste afdelingen van de extreemrechtse beweging Voorpost die voornamelijk actief is in Nederland en België. Betrokkene behoort inmiddels tot de harde kern van Voorpost Limburg rond voorzitter E. M. (..). Deze harde kern is bijzonder actief met betogingen en andere acties tegen asielcentra in het Limburgse. Er zijn ook aanwijzingen dat de kring rond M. (..) zou trainen met (echte of airsoft) vuurwapens in de Limburgse bossen. Zowel tegen betrokkene als tegen zijn partner werd in de loop van juli en augustus 2019 ook een PV opgesteld door de lokale politie naar aanleiding van racistische incidenten bij de woning van E. M. (..) in Zutendaal. Betrokkene maakt evenmin een geheim van zijn nazistische ideologie op sociale media. Tekenend voor het feit dat zowel Betrokkene als zijn echtgenote inmiddels zijn gaan behoren tot de radicaalste fractie van de extreemrechtse beweging in België is hun administratieve aanhouding op 15 september 2019 tijdens de zogenaamde “Mars op Brussel”. Deze verboden betoging werd georganiseerd door kringen rond de voor terrorisme veroordeelde leider van Bloed, Bodem, Eer en Trouw, T. B. (..). Met hun manifestatie wilden B. (..) en consoorten hekelen dat Vlaams Belang geen deel uitmaakt van de nieuwe Vlaamse regering. Echter, de organisatoren hadden zo’n kwalijke extreemrechtse reputatie dat ook de voorzitter van Vlaams Belang zich van het initiatief distancieerde.”

Verder blijkt uit het administratief dossier dat er jegens betrokkene twee PV’s opgesteld zijn door de lokale politie (PV nummer TG.56.L6.014323/2019 dd 01.07.2019 en PV nummer TG.56.L6.017165/2019 dd 06.08.2019). Deze PV’s betreffen aanzet tot discriminatie, haat, of geweld jegens een persoon, groep of gemeenschap (racisme en xenofobie). Uit het relaas van de feiten van het PV van 1 juli blijkt dat betrokkene de overbuur van M. E. (..) uitgemaakt heeft voor “bananenschil, neger, zwarte, bruine neger...”. Het gaat hier niet om slechts één enkel feit daar er jegens betrokkene zowel een PV wegens racisme en xenofobie werd opgesteld in juli 2019 als in augustus 2019. Daarenboven vertoeft u volgens VSSE al sinds april 2019 in de extreemrechtse groep Voorpost Limburg, één van de radicaalste afdelingen van de extreemrechtse beweging Voorpost. Het uiten van haat, het aanzetten tot racisme en xenofobie, en het uiten van uw nazistische ideologie op sociale media gaan in tegen de fundamentele waarden van een democratische maatschappij, zoals de gelijkheid en het samenleven. Betrokkene kan zich hier dan ook niet beroepen op vrije meningsuiting. Artikel 17 van het Europees Verdrag van de Recht en van de Mens (hierna het EVRM) stelt immers dat “Geen der bepalingen van dit Verdrag mag worden uitgelegd als zou zij voor een Staat, een groep of een persoon een recht inhouden enige activiteit aan de dag te leggen of enige daad te verrichten met als doel de rechten of vrijheden die in dit Verdrag zijn vermeld teniet te doen of deze verdergaand te beperken dan bij dit Verdrag is voorzien”. Bijgevolg kan er geen beroep worden gedaan op het in artikel 10 van het EVRM vervatte recht op vrije meningsuiting aangezien blijkt uit zowel de nota van VSSE als uit de PV’s dat betrokkene oproept tot haat (EHRM 27 juni 2017, nr. 34367/14, Belkacem/België). Bovendien kunnen deze extremistische ideeën tegen de democratie en tegen de Europese waarden in het algemeen, andere personen beïnvloeden en zelfs aanzetten tot geweld. De ernst van deze feiten wordt nog versterkt door het feit dat betrokkene gebruik maakt van sociale media om uw nazistische ideologie te uiten. Vele mensen hebben toegang tot sociale media. Hierbij moeten we dan ook verwijzen naar het Comité van Ministers van de Raad van Europa dat op 30.10.1997 de Aanbeveling n° 97/20 aangenomen heeft omtrent haatboodschappen waarin staat dat “alle vormen van expressie die aanzetten tot rassenhaat, xenofobie, antisemitisme of andere vormen van haat die op onverdraagzaamheid gestoeld is, veroordeeld worden aangezien deze de democratische veiligheid, de culturele cohesie en het pluralisme in het gedrang brengen” (vrije vertaling). In deze aanbeveling wordt ook gevraagd aan de regeringen van de Lidstaten om “de gepaste maatregelen te nemen om haatboodschappen te bestrijden”. Het publiceren van nazistische ideologie op sociale media die aanzetten tot haat zijn handelingen die het gewelddadige extremisme bevorderen en die oproepen tot onverdraagzaamheid en haat. Gezien betrokkenes extreemrechtse, xenofobe en nazistische ideologie, werd zijn verblijf dan ook geweigerd omwille van dwingende redenen van nationale veiligheid.

De administratie is van mening dat het gedrag van de betrokkene en haar extreemrechtse, xenofobe en nazistische ideologie, een werkelijk, actueel en voldoende ernstig gevaar vormt om een fundamenteel belang van de samenleving te bedreigen. Deze houding is in strijd met de zeden en gewoonten van onze bevolking. Gelet op dit gedrag en zijn ideologie primeert het algemeen belang van de samenleving om hem te verwijderen. Elke Staat bepaalt vrij welke vreemdelingen tot het grondgebied worden toegelaten, er op mogen verblijven of ervan verwijderd worden (cf. E. VAN BOGAERT, *Volkerenrecht*, Antwerpen, Kluwer, 1982, 2012, 77). Ook het EHRM herinnert er in vaste rechtspraak aan dat de Verdragstaten volgens een principe van internationaal recht aan staten het recht toekomt toe te zien op de toegang, het verblijf en verwijdering van vreemdelingen (cf. EHRM 6 december 2012, D.N.W./Zweden, § 34; EHRM 18 oktober 2006, Üner/Nederland, § 54).

Betrokkene verblijft in België samen met zijn partner M. S. (...) en zijn stiefzoon N. C. (...) °19.08.2008. Uit het administratief dossier blijkt dat de mevrouw M. (...) met betrokkene naar België is gekomen. De verblijfsaanvraag van de Mevrouw M. (...) werd echter om dezelfde redenen van nationale veiligheid geweigerd en hij heeft bijgevolg geen verblijfsrecht in België. Betrokkenes stiefzoon volgt de administratieve situatie van zijn moeder en heeft bijgevolg ook geen verblijfsrecht. Betrokkene dient dus samen met zijn partner en stiefzoon naar Nederland terug te keren. Het gevaar voor de nationale veiligheid, zoals hierboven reeds aangehaald, rechtvaardigt dat de belangen van de Staat zwaarder doorwegen dan betrokkenes belangen om in België haar gezinsleven te onderhouden. Gezien de dwingende redenen van nationale veiligheid waarmee haar verblijfsrecht geweigerd werd, kan gesteld worden dat er geen sprake is van een schending van artikel 8 EVRM. Betrokkene verklaart dat hij geen familie meer heeft in zijn land van herkomst. Betrokkene verklaart tevens geen contacten meer te hebben in zijn land van herkomst. Betrokkene verblijft echter nog maar een zestal maanden in België. Hier staat tegenover dat hij 39 jaar in Nederland verbleven heeft. Dienvolgens kan gesteld worden dat betrokkenes banden met zijn land van herkomst sterker zijn dan zijn banden met België. Betrokkene verklaart dat zijn oma Bertha Slechten woonachtig was te Veldwezelt en de Belgische nationaliteit heeft. Dit geeft hem echter niet automatisch recht op verblijf. Bovendien blijkt uit nazicht van het rijksregister dat betrokkenes oma overleden is.

Betrokkene verklaart te werken bij bodemsanering BIOTERR. Betrokkene kan zijn werkervaring gebruiken bij de re-integratie in zijn land van herkomst. Bovendien weegt het feit dat betrokkene in België gewerkt heeft niet op tegen de zeer ernstige elementen van nationale veiligheid die hierboven vermeld werden.

Wat uw sociale en culturele integratie betreft, dient opgemerkt te worden dat er in betrokkenes administratief dossier geen elementen zijn die dit aantonen. Daarenboven dient opgemerkt te worden dat blijkt uit betrokkens extreemrechtse, xenofobe en nazistische ideologie hij zich afzet tegen de maatschappij waarin hij leeft.

Het feit dat betrokkene behoort tot één van de radicaalste afdelingen van de extreemrechtse beweging Voorpost, dat betrokkene behoort tot de harde kern van Voorpost-Limburg, dat hij betrokken bent geweest in juli en augustus 2019 bij feiten van aanzet tot haat, discriminatie of geweld (racisme en xenofobie) bij de woning van de voorzitter van Voorpost- Limburg, dat betrokkene geen geheim maakt van zijn nazistische ideologie op sociale media en gezien uw administratieve aanhouding op 15 september 2019 tijdens de "Mars op Brussel", tonen aan dat betrokkene een actueel en reëel gevaar vormt voor de maatschappelijke veiligheid. De ernstige bedreiging voor de nationale veiligheid die uit zijn gedrag voortvloeit, is zodanig dat betrokkenes persoonlijke belangen geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de nationale veiligheid.

Betrokkene verklaart in België te zijn omwille van de veiligheid voor zijn stiefzoon en omdat hij zijn werk hier heeft. Hij verklaart niet terug te kunnen gaan naar Nederland omdat de veiligheid voor zijn stiefzoon daar in gevaar is en omdat ze rust vinden in hun huidige woonplaats. Een eventuele schending van artikel 3 EVRM is hier niet van toepassing aangezien Nederland dezelfde garanties biedt als België op het vlak van het verbod op foltering of onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. Betrokkene verklaart geen medische problemen te hebben. Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt. Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Minister in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 44bis, § 4.

Terugleiding naar de grens

REDENEN VAN DE BESLISSING:

Met toepassing van artikel 44quinquies, § 1, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, om de volgende reden:

Uit het administratief dossier betrokkene blijkt dat er elementen aanwezig zijn die aantonen dat betrokkene een bedreiging vormt voor de nationale veiligheid. De Veiligheid van de Staat (hierna VSSE) stelde immers op 30.10.2019 een nota op over betrokkene. De VSSE haalt volgende elementen aan:

“Sinds de lente van 2019 deed betrokkene zich opmerken in extreemrechtse kringen in de Belgische provincie Limburg en dat al voor zijn aanvraag om zich als EU onderdaan in te schrijven in de stad Maasmechelen op 20.05.2019. Betrokkene en zijn echtgenote S. M. (...) (°19.02.1978 te Maastricht, Nederland) vertoeven sinds april in kringen rond Voorpost-Limburg. Dat is één van de radicaalste afdelingen van de extreemrechtse beweging Voorpost die voornamelijk actief is in Nederland en België. Betrokkene behoort inmiddels tot de harde kern van Voorpost Limburg rond voorzitter E. M. (...). Deze harde kern is bijzonder actief met betogingen en andere acties tegen asielcentra in het Limburgse. Er zijn ook aanwijzingen dat de kring rond M. (...) zou trainen met (echte of airsoft) vuurwapens in de Limburgse bossen. Zowel tegen betrokkene als tegen zijn partner werd in de loop van juli en augustus 2019 ook een PV opgesteld door de lokale politie naar aanleiding van racistische incidenten bij de woning van E. M. (...) in Zutendaal. Betrokkene maakt evenmin een geheim van zijn nazistische ideologie op sociale media. Tekenend voor het feit dat zowel Betrokkene als zijn echtgenote inmiddels zijn gaan behoren tot de radicaalste fractie van de extreemrechtse beweging in België is hun administratieve aanhouding op 15 september 2019 tijdens de zogenaamde “Mars op Brussel”. Deze verboden betoging werd georganiseerd door kringen rond de voor terrorisme veroordeelde leider van Bloed, Bodem, Eer en Trouw, T. B. (...). Met hun manifestatie wilden B. (...) en consoorten hekelen dat Vlaams Belang geen deel uitmaakt van de nieuwe Vlaamse regering. Echter, de organisatoren hadden zo’n kwalijke extreemrechtse reputatie dat ook de voorzitter van Vlaams Belang zich van het initiatief distancieerde.”

Verder blijkt uit het administratief dossier dat er jegens betrokkene twee PV’s opgesteld zijn door de lokale politie (PV nummer TG.56.L6.014323/2019 dd 01.07.2019 en PV nummer TG.56.L6.017165/2019 dd 06.08.2019). Deze PV’s betreffen aanzet tot discriminatie, haat, of geweld jegens een persoon, groep of gemeenschap (racisme en xenofobie). Uit het relaas van de feiten van het PV van 1 juli blijkt dat betrokkene de overbuur van M. E. (...) uitgemaakt heeft voor “bananenschil, neger, zwarte, bruine neger...”. Het gaat hier niet om slechts één enkel feit daar er jegens betrokkene zowel een PV wegens racisme en xenofobie werd opgesteld in juli 2019 als in augustus 2019. Daarenboven vertoeft u volgens VSSE al sinds april 2019 in de extreemrechtse groep Voorpost Limburg, één van de radicaalste afdelingen van de extreemrechtse beweging Voorpost. Het uiten van haat, het aanzetten tot racisme en xenofobie, en het uiten van uw nazistische ideologie op sociale media gaan in tegen de fundamentele waarden van een democratische maatschappij, zoals de gelijkheid en het samenleven. Betrokkene kan zich hier dan ook niet beroepen op vrije meningsuiting. Artikel 17 van het Europees Verdrag van de Recht en van de Mens (hierna het EVRM) stelt immers dat “Geen der bepalingen van dit Verdrag mag worden uitgelegd als zou zij voor een Staat, een groep of een persoon een recht inhouden enige activiteit aan de dag te leggen of enige daad te verrichten met als doel de rechten of vrijheden die in dit Verdrag zijn vermeld teniet te doen of deze verdergaand te beperken dan bij dit Verdrag is voorzien”. Bijgevolg kan er geen beroep worden gedaan op het in artikel 10 van het EVRM vervatte recht op vrije meningsuiting aangezien blijkt uit zowel de nota van VSSE als uit de PV’s dat betrokkene oproept tot haat (EHRM 27 juni 2017, nr. 34367/14, Belkacem/België). Bovendien kunnen deze extremistische ideeën tegen de democratie en tegen de Europese waarden in het algemeen, andere personen beïnvloeden en zelfs aanzetten tot geweld. De ernst van deze feiten wordt nog versterkt door het feit dat betrokkene gebruik maakt van sociale media om uw nazistische ideologie te uiten. Vele mensen hebben toegang tot sociale media. Hierbij moeten we dan ook verwijzen naar het Comité van Ministers van de Raad van Europa dat op 30.10.1997 de Aanbeveling n° 97/20 aangenomen heeft omtrent haatboodschappen waarin staat dat “alle vormen van expressie die aanzetten tot rassenhaat, xenofobie, antisemitisme of andere vormen van haat die op onverdraagzaamheid gestoeld is, veroordeeld worden aangezien deze de democratische veiligheid, de culturele cohesie en het pluralisme in het gedrang brengen” (vrije vertaling). In deze aanbeveling wordt ook gevraagd aan de regeringen van de Lidstaten om “de gepaste maatregelen te nemen om haatboodschappen te bestrijden”. Het publiceren van nazistische ideologie op sociale media die aanzetten tot haat zijn handelingen die het gewelddadige extremisme bevorderen en die oproepen tot onverdraagzaamheid en haat. Gezien betrokkenes extreemrechtse, xenofobe en nazistische ideologie, werd zijn verblijf dan ook geweigerd omwille van dwingende redenen van nationale veiligheid.

De administratie is van mening dat het gedrag van de betrokkene en haar extreemrechtse, xenofobe en nazistische ideologie, een werkelijk, actueel en voldoende ernstig gevaar vormt om een fundamenteel belang van de samenleving te bedreigen. Deze houding is in strijd met de zeden en gewoonten van onze bevolking. Gelet op dit gedrag en zijn ideologie primeert het algemeen belang van de samenleving om hem te verwijderen. Elke Staat bepaalt vrij welke vreemdelingen tot het grondgebied worden toegelaten, er op mogen verblijven of ervan verwijderd worden (cf. E. VAN BOGAERT, Volkerenrecht, Antwerpen, Kluwer, 1982, 2012, 77). Ook het EHRM herinnert er in vaste rechtspraak aan dat de Verdragstaten volgens een principe van internationaal recht aan staten het recht toekomt toe te zien op de toegang, het verblijf en verwijdering van vreemdelingen (cf. EHRM 6 december 2012,

D.N.W./Zweden, § 34; EHRM 18 oktober 2006, Üner/Nederland, § 54). De dienst is van mening dat het gedrag van de betrokkene een gevaar voor de samenleving vormt. Deze houding is in strijd met de zeden en gewoonten van onze bevolking. Bijgevolg is een gedwongen terugkeer noodzakelijk. Betrokkene verblijft in België samen met zijn partner M. S. (...) en zijn stiefzoon N. C. (...) °19.08.2008. Uit het administratief dossier blijkt dat de mevrouw M. (...) met betrokkene naar België is gekomen. De verblijfsaanvraag van de Mevrouw M. (...) werd echter om dezelfde redenen van nationale veiligheid geweigerd en hij heeft bijgevolg geen verblijfsrecht in België. Betrokkenes stiefzoon volgt de administratieve situatie van zijn moeder en heeft bijgevolg ook geen verblijfsrecht. Betrokkene dient dus samen met zijn partner en stiefzoon naar Nederland terug te keren. Het gevaar voor de nationale veiligheid, zoals hierboven reeds aangehaald, rechtvaardigt dat de belangen van de Staat zwaarder doorwegen dan betrokkenes belangen om in België haar gezinsleven te onderhouden. Gezien de dwingende redenen van nationale veiligheid waarmee haar verblijfsrecht geweigerd werd, kan gesteld worden dat er geen sprake is van een schending van artikel 8 EVRM. Betrokkene verklaart dat hij geen familie meer heeft in zijn land van herkomst. Betrokkene verklaart tevens geen contacten meer te hebben in zijn land van herkomst. Betrokkene verblijft echter nog maar een zestal maanden in België. Hier staat tegenover dat hij 39 jaar in Nederland verbleven heeft. Dienvolgens kan gesteld worden dat betrokkenes banden met zijn land van herkomst sterker zijn dan zijn banden met België. Betrokkene verklaart dat zijn oma B. S. (...) woonachtig was te Veldwezelt en de Belgische nationaliteit heeft. Dit geeft hem echter niet automatisch recht op verblijf. Bovendien blijkt uit nazicht van het rijksregister dat betrokkenes oma overleden is.

Betrokkene verklaart te werken bij bodemsanering BIOTERR. Betrokkene kan zijn werkervaring gebruiken bij de re-integratie in zijn land van herkomst. Bovendien weegt het feit dat betrokkene in België gewerkt heeft niet op tegen de zeer ernstige elementen van nationale veiligheid die hierboven vermeld werden. Wat uw sociale en culturele integratie betreft, dient opgemerkt te worden dat er in betrokkenes administratief dossier geen elementen zijn die dit aantonen. Daarenboven dient opgemerkt te worden dat blijkt uit betrokkens extreemrechtse, xenofobe en nazistische ideologie hij zich afzet tegen de maatschappij waarin hij leeft. Het feit dat betrokkene behoort tot één van de radicaalste afdelingen van de extreemrechtse beweging Voorpost, dat betrokkene behoort tot de harde kern van Voorpost-Limburg, dat hij betrokken bent geweest in juli en augustus 2019 bij feiten van aanzet tot haat, discriminatie of geweld (racisme en xenofobie) bij de woning van de voorzitter van Voorpost-Limburg, dat betrokkene geen geheim maakt van zijn nazistische ideologie op sociale media en gezien uw administratieve aanhouding op 15 september 2019 tijdens de "Mars op Brussel", tonen aan dat betrokkene een actueel en reëel gevaar vormt voor de maatschappelijke veiligheid. De ernstige bedreiging voor de nationale veiligheid die uit zijn gedrag voortvloeit, is zodanig dat betrokkenes persoonlijke belangen geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de nationale veiligheid. Betrokkene verklaart in België te zijn omwille van de veiligheid voor zijn stiefzoon en omdat hij zijn werk hier heeft. Hij verklaart niet terug te kunnen gaan naar Nederland omdat de veiligheid voor zijn stiefzoon daar in gevaar is en omdat ze rust vinden in hun huidige woonplaats. Een eventuele schending van artikel 3 EVRM is hier niet van toepassing aangezien Nederland dezelfde garanties biedt als België op het vlak van het verbod op foltering of onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. Betrokkene verklaart geen medische problemen te hebben. Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt. Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Minister in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 44bis, § 4.

Vasthouding

REDENEN VAN DE BESLISSING:

Met toepassing van artikel 44septies, § 1, alinea 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen moet de betrokkene, aangezien hij niet onmiddellijk kan worden teruggeleid naar de grens, te dien einde op basis van de volgende feiten worden vastgehouden:

Aangezien de betrokkene een bedreiging vormt voor de nationale veiligheid moet de betrokkene, met het oog op zijn effectieve verwijdering, ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken worden vastgehouden.

Uit het administratief dossier betrokkene blijkt dat er elementen aanwezig zijn die aantonen dat betrokkene een bedreiging vormt voor de nationale veiligheid. De Veiligheid van de Staat (hierna VSSE) stelde immers op 30.10.2019 een nota op over betrokkene. De VSSE haalt volgende elementen aan: "Sinds de lente van 2019 deed betrokkene zich opmerken in extreemrechtse kringen in de Belgische provincie Limburg en dat al voor zijn aanvraag om zich als EU onderdaan in te schrijven in de stad Maasmechelen op 20.05.2019. Betrokkene en zijn echtgenote S. M. (...) (°19.02.1978 te Maastricht, Nederland) vertoeven sinds april in kringen rond Voorpost-Limburg. Dat is één van de radicaalste afdelingen van de extreemrechtse beweging Voorpost die voornamelijk actief is in Nederland en België. Betrokkene behoort inmiddels tot de harde kern van Voorpost Limburg rond voorzitter E. M. (...). Deze

harde kern is bijzonder actief met betogingen en andere acties tegen asielcentra in het Limburgse. Er zijn ook aanwijzingen dat de kring rond M. (...) zou trainen met (echte of airsoft) vuurwapens in de Limburgse bossen. Zowel tegen betrokkene als tegen zijn partner werd in de loop van juli en augustus 2019 ook een PV opgesteld door de lokale politie naar aanleiding van racistische incidenten bij de woning van E. M. (...) in Zutendaal. Betrokkene maakt evenmin een geheim van zijn nazistische ideologie op sociale media. Tekenend voor het feit dat zowel Betrokkene als zijn echtgenote inmiddels zijn gaan behoren tot de radicaalste fractie van de extreemrechtse beweging in België is hun administratieve aanhouding op 15 september 2019 tijdens de zogenaamde "Mars op Brussel". Deze verboden betoging werd georganiseerd door kringen rond de voor terrorisme veroordeelde leider van Bloed, Bodem, Eer en Trouw, T. B. (...). Met hun manifestatie wilden B. (...) en consorten hekelen dat Vlaams Belang geen deel uitmaakt van de nieuwe Vlaamse regering. Echter, de organisatoren hadden zo'n kwalijke extreemrechtse reputatie dat ook de voorzitter van Vlaams Belang zich van het initiatief distantiëerde." Verder blijkt uit het administratief dossier dat er jegens betrokkene twee PV's opgesteld zijn door de lokale politie (PV nummer TG.56.L6.014323/2019 dd 01.07.2019 en PV nummer TG.56.L6.017165/2019 dd 06.08.2019). Deze PV's betreffen aanzet tot discriminatie, haat, of geweld jegens een persoon, groep of gemeenschap (racisme en xenofobie). Uit het relaas van de feiten van het PV van 1 juli blijkt dat betrokkene de overbuur van M. (...) Emmanuel uitgemaakt heeft voor "bananenschil, neger, zwarte, bruine neger...". Het gaat hier niet om slechts één enkel feit daar er jegens betrokkene zowel een PV wegens racisme en xenofobie werd opgesteld in juli 2019 als in augustus 2019. Daarenboven vertoef u volgens VSSE al sinds april 2019 in de extreemrechtse groep Voorpost Limburg, één van de radicaalste afdelingen van de extreemrechtse beweging Voorpost. Het uiten van haat, het aanzetten tot racisme en xenofobie, en het uiten van uw nazistische ideologie op sociale media gaan in tegen de fundamentele waarden van een democratische maatschappij, zoals de gelijkheid en het samenleven. Betrokkene kan zich hier dan ook niet beroepen op vrije meningsuiting. Artikel 17 van het Europees Verdrag van de Recht en van de Mens (hierna het EVRM) stelt immers dat "Geen der bepalingen van dit Verdrag mag worden uitgelegd als zou zij voor een Staat, een groep of een persoon een recht inhouden enige activiteit aan de dag te leggen of enige daad te verrichten met als doel de rechten of vrijheden die in dit Verdrag zijn vermeld teniet te doen of deze verdergaand te beperken dan bij dit Verdrag is voorzien". Bijgevolg kan er geen beroep worden gedaan op het in artikel 10 van het EVRM vervatte recht op vrije meningsuiting aangezien blijkt uit zowel de nota van VSSE als uit de PV's dat betrokkene oproept tot haat (EHRM 27 juni 2017, nr. 34367/14, Belkacem/België). Bovendien kunnen deze extremistische ideeën tegen de democratie en tegen de Europese waarden in het algemeen, andere personen beïnvloeden en zelfs aanzetten tot geweld. De ernst van deze feiten wordt nog versterkt door het feit dat betrokkene gebruik maakt van sociale media om uw nazistische ideologie te uiten. Vele mensen hebben toegang tot sociale media. Hierbij moeten we dan ook verwijzen naar het Comité van Ministers van de Raad van Europa dat op 30.10.1997 de Aanbeveling n° 97/20 aangenomen heeft omtrent haatboodschappen waarin staat dat "alle vormen van expressie die aanzetten tot rassenhaat, xenofobie, antisemitisme of andere vormen van haat die op onverdraagzaamheid gestoeld is, veroordeeld worden aangezien deze de democratische veiligheid, de culturele cohesie en het pluralisme in het gedrang brengen" (vrije vertaling). In deze aanbeveling wordt ook gevraagd aan de regeringen van de Lidstaten om "de gepaste maatregelen te nemen om haatboodschappen te bestrijden". Het publiceren van nazistische ideologie op sociale media die aanzetten tot haat zijn handelingen die het gewelddadige extremisme bevorderen en die oproepen tot onverdraagzaamheid en haat. Gezien betrokkenes extreemrechtse, xenofobe en nazistische ideologie, werd zijn verblijf dan ook geweigerd omwille van dwingende redenen van nationale veiligheid. De administratie is van mening dat het gedrag van de betrokkene en haar extreemrechtse, xenofobe en nazistische ideologie, een werkelijk, actueel en voldoende ernstig gevaar vormt om een fundamenteel belang van de samenleving te bedreigen. Deze houding is in strijd met de zeden en gewoonten van onze bevolking. Gelet op dit gedrag en zijn ideologie primeert het algemeen belang van de samenleving om hem te verwijderen. Elke Staat bepaalt vrij welke vreemdelingen tot het grondgebied worden toegelaten, er op mogen verblijven of ervan verwijderd worden (cf. E. VAN BOGAERT, Volkerenrecht, Antwerpen, Kluwer, 1982, 2012, 77). Ook het EHRM herinnert er in vaste rechtspraak aan dat de Verdragstaten volgens een principe van internationaal recht aan staten het recht toekomt toe te zien op de toegang, het verblijf en verwijdering van vreemdelingen (cf. EHRM 6 december 2012, D.N.W./Zweden, § 34; EHRM 18 oktober 2006, Üner/Nederland, § 54). Gezien de persoonlijkheid van de betrokkene en de toestand van zijn dossier, - zijn er sterke vermoedens dat hij zich aan de justitie zal onttrekken; men dient dus te besluiten dat hij de administratieve beslissingen die te zijnen laste genomen werden niet zal opvolgen;

Hieruit blijkt dat betrokkene vanaf 2/12/2019 ter beschikking moet worden gesteld van de Dienst Vreemdelingenzaken. Betrokkene kan worden teruggeleid naar de grens van Nederland vanaf 21/12/2019”

1.7. Op 21 november 2019 wordt tevens een inreisverbod ten aanzien van verzoekende partij genomen, die haar tevens op 21 november 2019 ter kennis wordt gebracht. Dit is de tweede bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“INREISVERBOD

Brussel, 21.11.2019

Betrokkene werd gehoord door de politiezone van LAMA op 18.11.2019 en in deze beslissing werd rekening gehouden met zijn verklaringen.

In uitvoering van de beslissing van C. (..), K, attaché, gemachtigde Voor de Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie, wordt een inreisverbod met een duur van 10 jaar op het Belgisch grondgebied opgelegd aan de genaamde P. (..), D. L. F. (..), geboren te Maastricht op 28.06.1980, van Nederland nationaliteit.

De beslissing tot verwijdering van 21.11.2019 gaat gepaard met dit inreisverbod.

REDEN VAN DE WEIGERING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van de artikel 44nonies van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, en op basis van de volgende feiten en vaststellingen :

□ De beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod omdat de burger van de Unie een ernstige, actuele en werkelijke bedreiging voor de openbare orde of de nationale veiligheid vormt. Het persoonlijk gedrag van de betrokkene vormt een ernstige, actuele en werkelijke bedreiging voor de nationale veiligheid.

Uit het administratief dossier betrokkene blijkt dat er elementen aanwezig zijn die aantonen dat betrokkene een bedreiging vormt voor de nationale veiligheid. De Veiligheid van de Staat (hierna VSSE) stelde immers op 30.10.2019 een nota op over betrokkene. De VSSE haalt volgende elementen aan: “Sinds de lente van 2019 deed betrokkene zich opmerken in extreemrechtse kringen in de Belgische provincie Limburg en dat al voor zijn aanvraag om zich als EU onderdaan in te schrijven in de stad Maasmechelen op 20.05.2019. Betrokkene en zijn echtgenote S. M. (..) (°19.02.1978 te Maastricht, Nederland) vertoeven sinds april in kringen rond Voorpost-Limburg. Dat is één van de radicaalste afdelingen van de extreemrechtse beweging Voorpost die voornamelijk actief is in Nederland en België. Betrokkene behoort inmiddels tot de harde kern van Voorpost Limburg rond voorzitter E. M. (..). Deze harde kern is bijzonder actief met betogingen en andere acties tegen asielcentra in het Limburgse. Er zijn ook aanwijzingen dat de kring rond M. (..) zou trainen met (echte of airsoft) vuurwapens in de Limburgse bossen. Zowel tegen betrokkene als tegen zijn partner werd in de loop van juli en augustus 2019 ook een PV opgesteld door de lokale politie naar aanleiding van racistische incidenten bij de woning van E. M. (..) in Zutendaal. Betrokkene maakt evenmin een geheim van zijn nazistische ideologie op sociale media. Tekenend voor het feit dat zowel Betrokkene als zijn echtgenote inmiddels zijn gaan behoren tot de radicaalste fractie van de extreemrechtse beweging in België is hun administratieve aanhouding op 15 september 2019 tijdens de zogenaamde “Mars op Brussel”. Deze verboden betoging werd georganiseerd door kringen rond de voor terrorisme veroordeelde leider van Bloed, Bodem, Eer en Trouw, T. B. (..). Met hun manifestatie wilden B. (..) en consoorten hekelen dat Vlaams Belang geen deel uitmaakt van de nieuwe Vlaamse regering. Echter, de organisatoren hadden zo’n kwalijke extreemrechtse reputatie dat ook de voorzitter van Vlaams Belang zich van het initiatief distantiëerde.”

Verder blijkt uit het administratief dossier dat er jegens betrokkene twee PV’s opgesteld zijn door de lokale politie (PV nummer TG.56.L6.014323/2019 dd 01.07.2019 en PV nummer TG.56.L6.017165/2019 dd 06.08.2019). Deze PV’s betreffen aanzet tot discriminatie, haat, of geweld jegens een persoon, groep of gemeenschap (racisme en xenofobie). Uit het relaas van de feiten van het PV van 1 juli blijkt dat betrokkene de overbuur van M. E. (..) uitgemaakt heeft voor “bananenschil, neger, zwarte, bruine neger...”. Het gaat hier niet om slechts één enkel feit daar er jegens betrokkene zowel een PV wegens racisme en xenofobie werd opgesteld in juli 2019 als in augustus 2019. Daarenboven vertoeft u volgens VSSE al sinds april 2019 in de extreemrechtse groep Voorpost Limburg, één van de radicaalste afdelingen van de extreemrechtse beweging Voorpost. Het uiten van haat, het aanzetten tot racisme en xenofobie, en het uiten van uw nazistische ideologie op sociale media gaan in tegen de fundamentele waarden van een democratische maatschappij, zoals de gelijkheid en het samenleven. Betrokkene kan zich hier dan ook niet beroepen op vrije meningsuiting. Artikel 17 van het Europees Verdrag van de Recht en van de Mens (hierna het EVRM) stelt immers dat “Geen der bepalingen van dit Verdrag mag worden uitgelegd als zou zij voor een Staat, een groep of een persoon een recht inhouden enige

activiteit aan de dag te leggen of enige daad te verrichten met als doel de rechten of vrijheden die in dit Verdrag zijn vermeld teniet te doen of deze verdergaand te beperken dan bij dit Verdrag is voorzien". Bijgevolg kan er geen beroep worden gedaan op het in artikel 10 van het EVRM vervatte recht op vrije meningsuiting aangezien blijkt uit zowel de nota van VSSE als uit de PV's dat betrokkene oproept tot haat (EHRM 27 juni 2017, nr. 34367/14, Belkacem/België). Bovendien kunnen deze extremistische ideeën tegen de democratie en tegen de Europese waarden in het algemeen, andere personen beïnvloeden en zelfs aanzetten tot geweld. De ernst van deze feiten wordt nog versterkt door het feit dat betrokkene gebruik maakt van sociale media om uw nazistische ideologie te uiten. Vele mensen hebben toegang tot sociale media. Hierbij moeten we dan ook verwijzen naar het Comité van Ministers van de Raad van Europa dat op 30.10.1997 de Aanbeveling n° 97/20 aangenomen heeft omtrent haatboodschappen waarin staat dat "alle vormen van expressie die aanzetten tot rassenhaat, xenofobie, antisemitisme of andere vormen van haat die op onverdraagzaamheid gestoeld is, veroordeeld worden aangezien deze de democratische veiligheid, de culturele cohesie en het pluralisme in het gedrang brengen" (vrije vertaling). In deze aanbeveling wordt ook gevraagd aan de regeringen van de Lidstaten om "de gepaste maatregelen te nemen om haatboodschappen te bestrijden". Het publiceren van nazistische ideologie op sociale media die aanzetten tot haat zijn handelingen die het gewelddadige extremisme bevorderen en die oproepen tot onverdraagzaamheid en haat. Gezien betrokkenes extreemrechtse, xenofobe en nazistische ideologie, werd zijn verblijf dan ook geweigerd omwille van dwingende redenen van nationale veiligheid.

De administratie is van mening dat het gedrag van de betrokkene en haar extreemrechtse, xenofobe en nazistische ideologie, een werkelijk, actueel en voldoende ernstig gevaar vormt om een fundamenteel belang van de samenleving te bedreigen. Deze houding is in strijd met de zeden en gewoonten van onze bevolking. Gelet op dit gedrag en zijn ideologie primeert het algemeen belang van de samenleving om hem te verwijderen. Elke Staat bepaalt vrij welke vreemdelingen tot het grondgebied worden toegelaten, er op mogen verblijven of ervan verwijderd worden (cf. E. VAN BOGAERT, *Volkerenrecht*, Antwerpen, Kluwer, 1982, 2012, 77). Ook het EHRM herinnert er in vaste rechtspraak aan dat de Verdragstaten volgens een principe van internationaal recht aan staten het recht toekomt toe te zien op de toegang, het verblijf en verwijdering van vreemdelingen (cf. EHRM 6 december 2012, D.N.W./Zweden, § 34; EHRM 18 oktober 2006, Üner/Nederland, § 54).

Betrokkene verblijft in België samen met zijn partner M. S. (...) en zijn stiefzoon N. C. (...) °19.08.2008. Uit het administratief dossier blijkt dat de mevrouw M. (...) met betrokkene naar België is gekomen. De verblijfsaanvraag van de Mevrouw M. (...) werd echter om dezelfde redenen van nationale veiligheid geweigerd en hij heeft bijgevolg geen verblijfsrecht in België. Betrokkenes stiefzoon volgt de administratieve situatie van zijn moeder en heeft bijgevolg ook geen verblijfsrecht. Betrokkene dient dus samen met zijn partner en stiefzoon naar Nederland terug te keren. Het gevaar voor de nationale veiligheid, zoals hierboven reeds aangehaald, rechtvaardigt dat de belangen van de Staat zwaarder doorwegen dan betrokkenes belangen om in België haar gezinsleven te onderhouden. Gezien de dwingende redenen van nationale veiligheid waarmee haar verblijfsrecht geweigerd werd, kan gesteld worden dat er geen sprake is van een schending van artikel 8 EVRM. Betrokkene verklaart dat hij geen familie meer heeft in zijn land van herkomst. Betrokkene verklaart tevens geen contacten meer te hebben in zijn land van herkomst. Betrokkene verblijft echter nog maar een zestal maanden in België. Hier staat tegenover dat hij 39 jaar in Nederland verbleven heeft. Dienvolgens kan gesteld worden dat betrokkenes banden met zijn land van herkomst sterker zijn dan zijn banden met België. Betrokkene verklaart dat zijn oma B. S. (...) woonachtig was te Veldwezelt en de Belgische nationaliteit heeft. Dit geeft hem echter niet automatisch recht op verblijf. Bovendien blijkt uit nazicht van het rijksregister dat betrokkenes oma overleden is.

Betrokkene verklaart te werken bij bodemsanering BIOTERR. Betrokkene kan zijn werkervaring gebruiken bij de re-integratie in zijn land van herkomst. Bovendien weegt het feit dat betrokkene in België gewerkt heeft niet op tegen de zeer ernstige elementen van nationale veiligheid die hierboven vermeld werden.

Wat uw sociale en culturele integratie betreft, dient opgemerkt te worden dat er in betrokkenes administratief dossier geen elementen zijn die dit aantonen. Daarenboven dient opgemerkt te worden dat blijkt uit betrokkens extreemrechtse, xenofobe en nazistische ideologie hij zich afzet tegen de maatschappij waarin hij leeft.

Het feit dat betrokkene behoort tot één van de radicaalste afdelingen van de extreemrechtse beweging Voorpost, dat betrokkene behoort tot de harde kern van Voorpost-Limburg, dat hij betrokken bent geweest in juli en augustus 2019 bij feiten van aanzet tot haat, discriminatie of geweld (racisme en xenofobie) bij de woning van de voorzitter van Voorpost-Limburg, dat betrokkene geen geheim maakt van zijn nazistische ideologie op sociale media en gezien uw administratieve aanhouding op 15 september 2019 tijdens de "Mars op Brussel", tonen aan dat betrokkene een actueel en reëel gevaar vormt voor de maatschappelijke veiligheid.

De ernstige bedreiging voor de nationale veiligheid die uit zijn gedrag voortvloeit, is zodanig dat betrokkennes persoonlijke belangen geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de nationale veiligheid.

Betrokkene verklaart in België te zijn omwille van de veiligheid voor zijn stiefzoon en omdat hij zijn werk hier heeft. Hij verklaart niet terug te kunnen gaan naar Nederland omdat de veiligheid voor zijn stiefzoon daar in gevaar is en omdat ze rust vinden in hun huidige woonplaats. Een eventuele schending van artikel 3 EVRM is hier niet van toepassing aangezien Nederland dezelfde garanties biedt als België op het vlak van het verbod op foltering of onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. Betrokkene verklaart geen medische problemen te hebben. Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt. Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Minister in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 44bis, § 4.

Op grond van het administratief dossier wordt geconcludeerd dat dit een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de nationale veiligheid daar betrokkennes gedrag een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving.

Gelet op al deze elementen, het belang van de immigratiecontrole, het handhaven van de openbare orde, de gezinssituatie en de medische situatie van de betrokkene en het feit dat de betrokkene een ernstige, actuele en werkelijke bedreiging voor de nationale veiligheid vormt, is een inreisverbod van 10 jaar proportioneel.”

2. Betreffende de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

2.1. Wat betreft de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid ingesteld tegen de tweede bestreden beslissing, zijnde het inreisverbod, wijst de Raad er ter terechtzitting op dat tegen deze beslissing geen dergelijke vordering kan worden ingesteld. Zo heeft het Grondwettelijk Hof in zijn arrest nr. 141/2018 van 18 oktober 2018 gesteld:

“B.9.3. De vreemdeling die het voorwerp uitmaakt van een inreisverbod, beschikt op grond van de in het geding zijnde bepalingen over de mogelijkheid om een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in te stellen tegen de verwijderingsmaatregel.

Indien die vordering wordt ingewilligd, kan de vreemdeling voorlopig niet van het grondgebied worden verwijderd en kan het inreisverbod voorlopig evenmin gelden (Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, nr. 189 847 van 18 juli 2017). In die omstandigheden is dan ook niet aangetoond dat de uiterst dringende behandeling van de vordering tegen dat inreisverbod noodzakelijk is. Indien het door de vreemdeling ingestelde beroep wordt ingewilligd en de verwijderingsmaatregel wordt vernietigd, zal het inreisverbod definitief geen rechtsgrond meer hebben (Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, nr. 200 476 van 28 februari 2018).

B.9.4. Indien daarentegen de vordering tegen de verwijderingsmaatregel wordt verworpen, blijft ook het inreisverbod zijn uitwerking behouden. In dat geval heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kunnen vaststellen dat er geen redenen zijn om te geloven dat de uitvoering van de verwijderingsmaatregel de verzoeker zou blootstellen aan het risico te worden onderworpen aan de schending van de grondrechten van de mens ten aanzien waarvan geen afwijking mogelijk is overeenkomstig artikel 15, tweede lid, van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (artikel 39/82, § 4, vierde lid).

B.9.5. De rechtzoekenden die wensen op te komen tegen het inreisverbod kunnen tegen die bestuurshandeling bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een annulatieberoep indienen en tevens de schorsing ervan vorderen via een gewone vordering tot schorsing, waarover binnen dertig dagen uitspraak moet worden gedaan.

Voorts kunnen de betrokken vreemdelingen de Raad ook verzoeken om voorlopige maatregelen te nemen overeenkomstig artikel 39/84 van de wet van 15 december 1980. De Raad kan hierbij alle nodige maatregelen bevelen om de belangen veilig te stellen van de partijen of van de personen die belang hebben bij de oplossing van de zaak, met uitzondering van de maatregelen die betrekking hebben op de burgerlijke rechten.

B.10. Rekening houdend met het bovenstaande is het niet zonder redelijke verantwoording dat tegen het inreisverbod als dusdanig geen vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingesteld, aangezien een dergelijk verbod, indien het wordt opgelegd, steeds gepaard gaat met een beslissing tot verwijdering, waartegen een dergelijke vordering kan worden ingesteld wanneer de tenuitvoerlegging daarvan imminent is.”

Gelet op voorgaande is de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid ingesteld tegen het inreisverbod dan ook onontvankelijk. Ter terechtzitting stelt de advocaat van verzoekende partij zich ter zake te gedragen naar de wijsheid.

2.2. De Raad wijst er verder op dat, wat betreft de eerste bestreden beslissing (hierna: de bestreden beslissing), artikel 43, § 1, eerste lid, van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: het koninklijk besluit van 21 december 2006) bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen dient te bevatten.

Verzoekende partij betoogt dat zij zich thans in een precaire situatie bevindt waarbij zij op elk moment, samen met haar gezin, dreigt opgepakt te worden voor uitdrijving naar Nederland.

Uit informatie van de dienst vreemdelingenzaken per mail overgemaakt aan de Raad op 29 november 2019 blijkt:

“Neen, zij (verzoekende partij en haar partner) worden niet vastgehouden. Bedoeling iss om na hen na het verstrijken van de UDN-beroepstermijn (of in dit geval: na uitspraak over het UDN-beroep) thuis op te halen en terug te leiden naar Nederland. Het uiterst dringend karakter is dus wel aangetoond, lijkt mij.”

Ook in de nota met opmerkingen wordt gesteld dat er wel degelijk sprake is van hoogdringendheid.

Uit de bewoordingen van de bestreden beslissing blijkt inderdaad dat het de bedoeling is op grond van deze beslissing verzoekende partij binnenkort op te halen en kortelings terug te leiden naar Nederland. In de huidige omstandigheden wordt de hoogdringendheid *in casu* aangenomen.

Aan de in de in artikel 43, § 1, eerste lid, van het koninklijk besluit van 21 december 2006 gestelde vereiste om het hoogdringend karakter van de vordering ten aanzien van de bestreden beslissing toe te lichten, werd dus voldaan.

Verder moet worden opgemerkt dat, overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een bestuurshandeling kan worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

2.3. In wat als een enig middel wordt beschouwd betoogt de verzoekende partij als volgt:

“1.

Verzoeker heeft er alle belang bij dat beide bestreden beslissingen van 19 november 2019 vernietigd worden, aangezien deze op flagrante wijze minstens de artikelen 3,13 en 8 EVRM en artikel 74/11 Vw. Schenden.

Verzoeker was samen met zijn samenwonende vriendin S. M. (..) en diens minderjarig kind Cash woonachtig in Maastricht (Nederland).

Verzoeker besloot in mei 2019 samen met zijn gezin te verhuizen naar België. Zij zochten en vonden een bescheiden huurwoning op hun huidige adres te 3631 Maasmechelen, (..).

Het minderjarige zoontje van de vriendin van verzoeker, Cash, werd ingeschreven in de plaatselijke basisschool te Maasmechelen (gehucht Rotem);

Verzoeker zocht en vond werk als arbeider in een fabriek te Genk, “Biotera” genaamd, alwaar hij fulltime tewerkgesteld is.

Ook zijn samenwonende vriendin, mevr. S. M. (..), zocht en vond werk als keukenhulp in een brasserie. Het gezin woont reeds meerdere (6) maanden in België, en vormt een hecht gezin, genietend van de kleine dingen des levens, zoals wandelingen tijdens het weekend, het samen onderhouden van de tuin, bezoeken aan de speeltuin en de dierentuin met de zoon enz...;

In deze tijdspanne van zes maanden slaagde verzoeker en zijn vriendin er ook in om hier in België al een bescheiden vriendenkring op te bouwen.

In deze periode van 6 maanden leefden verzoeker en diens vriendin als voorbeeldige burgers, en hebben zij geen enkel misdrijf gepleegd in of buiten België.

Wanneer verzoeker dan de overwegingen en de motivering van verweerster in haar bestreden beslissing leest, is de verbazing enorm groot.

Verweerder dicht verzoeker geheel ten onrechte ultrarechtse, zelfs nazi-sympathieën toe. Dit is volstrekt onwaar en niet bewezen.

Zo zou verzoeker "in de Limburgse bossen" oefenen met "geweren of luchtdrukgeweren". Dit is volstrekt onwaar.

Zo zou verzoeker hebben deelgenomen aan een verboden mars in Brussel in september 2019, en aldaar zelfs opgepakt zijn geweest, samen met zijn vriendin, en administratief aangehouden.

Ook deze bewering mist elk waarheidsgehalte. Verzoeker was niet aanwezig op de bewuste mars op Brussel en werd niet administratief aangehouden.

Tevens wordt er verwezen naar processen-verbaal van 01/07/2019 en 06/08/2019 waarvan verzoeker zelfs niet eens kennis heeft.

Verweerder argumenteert en motiveert dat verzoeker lid zou uitmaken van Voorpost-Limburg, één van de meest radicale afdelingen van de extreemrechtse beweging Voorpost, actief in Nederland en België, en hierom een gevaar zou betekenen voor de nationale veiligheid.

Ook deze bewering is volstrekt onwaar.

Het is correct dat verzoeker een vriendschappelijke band onderhoudt met dhr. M. E. (..), die lid is van Voorpost, maar niet meer of niet minder.

Verzoeker heeft geen weet van een verkleedpartij waarbij hij sympathieën zou geuit hebben voor de Amerikaanse KKK;

Verzoeker heeft de overbuurman van zijn kennis E. M. (..) nooit beledigd of opzichtens deze man enige racistische of xenofobe belediging gemaakt.

Verzoeker aanhangt een redelijk en normaal rechts gedachtengoed, zoals meer dan 40% van de Vlaamse bevolking, doch dit betekent niet dat verzoeker een gevaar zou betekenen voor de nationale veiligheid.

Verzoeker heeft sedert zijn verblijf in België nooit enige blijk van haat geuit, noch rechtstreeks noch onrechtstreeks ten nadele van een bepaalde bevolkingsgroep, op basis van onderscheid van ras, afkomst, geloof edm.

In hoofde van verzoeker is er geen sprake van enig rasistisch, xenofob of nazistische gedachtengoed.

De beweringen en overwegingen in de bestreden beslissing van verweester zijn onjuist en zij stroken niet met de waarheid.

2.

Artikel 13 EVRM stelt dat eenieder wiens rechten en vrijheden geschonden worden, recht heeft op een daadwerkelijk rechtsmiddel voor een nationale instantie, ook indien deze schending is begaan door personen in de uitoefening van hun ambtelijke functie.

Dit houdt in dat wanneer het bestuur een handeling stelt die in strijd is met de rechten en de vrijheden opgenomen in het Verdrag of zijn protocollen, de rechtszoekende hetzij een jurisdictioneel beroep moet kunnen instellen bij gewone hoven en rechtbanken of bij administratieve rechtscolleges, hetzij een administratief beroep moet kunnen indienen bij een welbepaalde administratieve overheid.

Deze beroepsinstantie moet vervolgens minstens kunnen nagaan of de beslissing geen tegenstrijdigheid met het EVRM bevat. (J. VANDE LANOTTE & Y. HAECK, "Handboek EVRM, deel 2: Artikelsgewijze commentaar", Volume I, Intersentia, Antwerpen-Oxford, 2004, 87)

Artikel 13 EVRM richt zich in het bijzonder tot eenieder die meent dat zijn door het EVRM gewaarborgde rechten en vrijheden geschonden zijn. Een aantijging hiertoe volstaat. Artikel 13 EVRM zou immers ieder nuttig effect verliezen indien het recht op daadwerkelijke rechtshulp voor een nationale instantie slechts van toepassing zou zijn op die gevallen waar er een daadwerkelijke schending is geweest. (J. VANDE LANOTTE & Y. HAECK, o.c., 92)

Het enige belangrijke aspect dat verzoeker moet laten gelden, is dat hij dus over een "agruable claim" (verdedigbare klacht) beschikt. Verzoeker meent hierover wel degelijk te beschikken.

Voorts is het vaste rechtspraak van de Raad dat het onderzoek van het ernstig karakter van een middel in schorsingszaken zich kenmerkt door het prima facie karakter ervan.

Het EHRM stelt geen andere ontvankelijkheidsvoorwaarde mbt het recht op daadwerkelijke rechtshulp voor een nationale instantie, behoudens het autonome, subsituaire en complementaire karakter van het recht op daadwerkelijke rechtshulp voor een nationale instantie.

In het licht van het grondig onderzoek dat artikel 13 EVRM vereist, dient tevens elke klacht, die stelt dat verwijdering naar een ander land een persoon aan een behandeling contra artikel 3 en 8 EVRM zou blootstellen, onderworpen te worden aan een grondig en precies onderzoek.

De bestreden beslissingen schenden bijgevolg artikel 13 van het EVRM.

3.

Artikel 3 van het EVRM bepaalt dat niemand onderworpen mag worden aan folteringen of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. Deze bepaling bekrachtigt een van de fundamentele waarden van elke democratische samenleving en verbiedt in absolute termen folteringen

en onmenselijke of vernederende behandelingen, ongeacht de omstandigheden en de handelingen van het slachtoffer (cfr. EHRM 21 januari 2011, M.S.S./België en Griekenland, § 218).

Het EHRM heeft reeds geoordeeld dat de verwijdering door een verdragsluitende Staat een probleem ten aanzien van artikel 3 van het EVRM kan opleveren en dus een verdragsluitende Staat verantwoordelijk kan stellen, wanneer er ernstige gronden bestaan om aan te nemen dat de verzoekende partij in het land van bestemming een reëel gevaar loopt om te worden onderworpen aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM. In deze omstandigheden houdt artikel 3 van het EVRM de verplichting in de persoon in kwestie niet naar dat land te verwijderen. (zie EHRM 4 december 2008, Y. v. Rusland, § 75 en de arresten waarnaar wordt verwezen; EHRM 11 oktober 2011, nr. 46390/10, Auad v. Bulgarije, § 95, punt b) Diezelfde vereiste geldt voor artikel 2 EVRM.

Om het bestaan van een risico op slechte behandelingen na te gaan, dienen volgens het EHRM de te verwachten gevolgen van de verwijdering van de verzoekende partij naar het land van bestemming te worden onderzocht, rekening houdend met de algemene situatie in dat land en met de omstandigheden die eigen zijn aan het geval van de verzoekende partij. (zie EHRM 4 december 2008, Y. v. Rusland, § 78; EHRM 28 februari 2008, Saadi v. Italië, §§ 128-129 en EHRM 30 oktober 1991, Vilvarjah en cons. V. Verenigd Koninkrijk, § 108 in fine)

Wat het onderzoek van de algemene situatie in een land betreft, hecht het EHRM vaak belang aan de informatie vervat in de recente verslagen afkomstig van onafhankelijke internationale organisaties voor de verdediging van de rechten van de mens zoals Amnesty International of van overheidsbronnen (zie bv. EHRM 21 januari 2011, MSS v. België en Griekenland, §§ 347 en 348; EHRM 5 juli 2005, Said v. Nederland, § 54; EHRM 26 april 2005, Müslim v. Turkije, § 67; EHRM 15 november 1996, Chahal v. Verenigd Koninkrijk, §§ 99-100)

4.

Artikel 8 van het EVRM bepaalt als volgt:

“1. Eén ieder heeft recht op respect voor zijn privé leven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie.

2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.”

Bij de beoordeling of er al dan niet sprake is van een privé- en/of familie- en gezinsleven dient het tijdstip waarop de bestreden beslissing is genomen, in acht te worden genomen. (EHRM 13 februari 2001, Ezzoudhi v. Frankrijk, § 25; EHRM 31 oktober 2002, Yildiz v. Oostenrijk, § 34; EHRM 15 juli 2003, Mokrani v. Frankrijk, § 21)

De begrippen “familie- en gezinsleven” en “privéleven” zijn autonome begrippen, die onafhankelijk van het nationale recht dienen te worden geïnterpreteerd. Het EHRM benadrukt dat deze begrippen brede termen zijn en dat het mogelijk noch noodzakelijk is om er een exhaustieve definitie van te geven. (EHRM 16 december 1992, Niemietz v. Duitsland, § 29).

Rekeninghoudend met het feit enerzijds dat de vereiste van artikel 8 van het EVRM, net zoals die van de overige bepalingen van het EVRM, te maken heeft met waarborgen en niet met de loutere goede wil of met praktische regelingen en anderzijds dat dit artikel primeert op de bepalingen van de vreemdelingenwet, is het de taak van de administratieve overheid om, alvorens te beslissen, een zo nauwkeurig mogelijk onderzoek te doen van de zaak, en dit op grond van de omstandigheden waarvan hij kennis heeft of zou moeten hebben.

5.

Besluitend dient vastgesteld te worden dat verzoeker de ernst van zijn middelen waar maakt. De voorwaarde van het moeilijk te herstellen nadeel in hoofde van verzoeker is tevens verenigd.

De thans bestreden beslissingen beantwoorden met andere woorden niet aan de materiële motiveringsvereisten van administratieve beslissingen.

Het zorgvuldigheidsbeginsel (sensu lato) zijnde het beginsel dat doelt op de evenwichtige beoordeling van alle bij de beslissing betrokken belangen (W. VAN GERVEN, *Beginselen van behoorlijk handelen*, R.W., 1982-1983, 963) is eveneens geschonden.

Verweerster, hoewel in kennis gesteld van deze feiten, houdt hier ten onrechte geen rekening mee.”

2.4. Waar de verzoekende partij inhoudelijke argumenten ontwikkelt tegen de bestreden beslissing, voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht. Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze

overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

2.5. Verzoekende partij is het in essentie oneens met de motivering waar haar ultrarechtse en nazisympathieën worden toegedicht. Zij ontkent in de Limburgse bossen te oefenen met geschut alsook dat zij zou hebben deelgenomen aan een verboden mars en administratief aangehouden te zijn geweest. Zij heeft ook geen kennis van de processen-verbaal waarnaar wordt verwezen. Tevens ontkent zij lid te zijn van Voorpost. Zij heeft ook nooit iemand racistisch/xenofobisch beledigd. Zij hangt slechts een normaal rechts gedachtengoed aan. Verder stelt zij tijdens haar verblijf nooit enige blijk van haat te hebben geuit ten nadele van een bepaalde bevolkingsgroep.

2.6. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing genomen werd in toepassing van de artikelen 7, eerste lid, 3° en 44ter van de vreemdelingenwet waarbij geoordeeld wordt dat de verblijfsaanvraag van verzoekende partij afgewezen werd en dat zij door haar gedrag een werkelijk, actueel en voldoende ernstig gevaar vormt om een fundamenteel belang van de samenleving te bedreigen. Zij wordt aanzien als een potentieel gevaar voor de nationale veiligheid. Er wordt haar daarom ook bevolen onmiddellijk gevolg te geven aan de verwijderingsmaatregel.

De verwerende partij baseert zich voor haar bevindingen op volgende elementen:

-De nota van de Veiligheid van de Staat van 30 oktober 2019 die zich bevindt in het administratief dossier en die het volgende meldt:

“Sinds de lente van 2019 deed betrokkene zich opmerken in extreemrechtse kringen in de Belgische provincie Limburg en dat al voor zijn aanvraag om zich als EU onderdaan in te schrijven in de stad Maasmechelen op 20.05.2019. Betrokkene en zijn echtgenote S. M. (..) (°19.02.1978 te Maastricht, Nederland) vertoeven sinds april in kringen rond Voorpost-Limburg. Dat is één van de radicaalste afdelingen van de extreemrechtse beweging Voorpost die voornamelijk actief is in Nederland en België. Betrokkene behoort inmiddels tot de harde kern van Voorpost Limburg rond voorzitter E. M. (..). Deze harde kern is bijzonder actief met betogingen en andere acties tegen asielcentra in het Limburgse. Er zijn ook aanwijzingen dat de kring rond M. (..) zou trainen met (echte of airsoft) vuurwapens in de Limburgse bossen. Zowel tegen betrokkene als tegen zijn partner werd in de loop van juli en augustus 2019 ook een PV opgesteld door de lokale politie naar aanleiding van racistische incidenten bij de woning van E. M. (..) in Zutendaal. Betrokkene maakt evenmin een geheim van zijn nazistische ideologie op sociale media. Tekenend voor het feit dat zowel Betrokkene als zijn echtgenote inmiddels zijn gaan behoren tot de radicaalste fractie van de extreemrechtse beweging in België is hun administratieve aanhouding op 15 september 2019 tijdens de zogenaamde “Mars op Brussel”. Deze verboden betoging werd georganiseerd door kringen rond de voor terrorisme veroordeelde leider van Bloed, Bodem, Eer en Trouw, T. B. (..). Met hun manifestatie wilden B. (..) en consoorten hekelen dat Vlaams Belang geen deel uitmaakt van de nieuwe Vlaamse regering. Echter, de organisatoren hadden zo’n kwalijke extreemrechtse reputatie dat ook de voorzitter van Vlaams Belang zich van het initiatief distancieerde.”

-twee processen-verbaal van 1 juli 2019 en 6 augustus 2019 inzake aanzetten tot discriminatie, haat of geweld jegens een persoon, groep of gemeenschap (racisme en xenofobie).

-het gebruik maken van sociale media om haar nazistische ideologie te uiten.

De Raad stelt vast dat het administratief dossier enkel de voormelde nota van de Veiligheid van de Staat bevat alsook de voormelde twee processen-verbaal.

Lezing van de processen-verbaal leert verder dat er twee klachten werden ingediend onder meer tegen verzoekende partij en haar partner door een Nigeriaans koppel waarbij deze verklaarden dat in kader van een verkeerd geparkeerd voertuig racistische verwijten en gebaren werden gemaakt naar hen alsook naar hun Nigeriaans bezoek. Er zou zich ook iemand in een wit klukluxklan kleed verkleed hebben waarvan de indieners van de klacht niet duidelijk kunnen aangeven of het om verzoekende partij ging.

Hoewel uit deze processen-verbaal inderdaad kan afgeleid worden dat verzoekende partij een vriendschappelijke relatie onderhoudt met de voorzitter van Voorpost Limburg - verzoekende partij erkent dit zelf ook in haar verzoekschrift - kan op de enkele grond van deze processen-verbaal, waarvan de Raad de verzoekende partij op het eerste gezicht ook kan volgen dat zij hiervan geen kennis had nu

in de processen-verbaal gesteld wordt dat de verdachten nog moeten verhoord worden, evenwel op het eerste gezicht niet blijken dat verzoekende partij door haar gedrag geacht kan worden een potentieel gevaar te vormen voor de nationale veiligheid. De Raad benadrukt daarbij dat het begrip “*nationale veiligheid*” zowel betrekking heeft op de interne als op de externe veiligheid van een lidstaat. Het betreft bijgevolg zowel de aantasting van het functioneren van instellingen en essentiële openbare diensten, alsook het overleven van de bevolking, het risico van een ernstige verstoring van de externe betrekkingen of van de vreedzame co-existentie van de volkeren, evenals de aantasting van militaire belangen (cf. HvJ 15 februari 2016, J.N., C-601/15, punt 66).

Waar in de nota van de Veiligheid van de Staat verder gesteld wordt dat: “*Er zijn ook aanwijzingen dat de kring rond M. (...) zou trainen met (echte of airsoft) vuurwapens in de Limburgse bossen.*” kan de Raad de verzoekende partij op het eerste gezicht volgen dat hieruit geenszins blijkt dat zijzelf hierbij betrokken was.

De nota van de Veiligheid van de Staat maakt verder melding van de deelname van verzoekende partij aan een verboden betoging “*Mars op Brussel*” waarvoor zij administratief aangehouden werd op 15 september 2019. Verzoekende partij ontkent evenwel met klem dat zij aanwezig was op deze betoging en dat zij aangehouden werd. De Raad moet vaststellen dat zich in het administratief dossier geen enkel element bevindt, zoals een pv-nummer of een administratief verslag, waaruit kan blijken dat verzoekende partij inderdaad op 15 september 2019 administratief werd aangehouden wegens deelname aan een verboden betoging.

Verder wordt ook melding gemaakt van het feit dat verzoekende partij via sociale media geen geheim maakt van haar nazistische ideologie. Verzoekende partij ontkent evenwel nazisympathieën te hebben. De Raad stelt vast dat in het administratief dossier geen elementen zitten, zoals een print-out van berichten op sociale media, waaruit kan blijken of verzoekende partij zich inderdaad bezondigt aan “*Het publiceren van nazistische ideologie op sociale media die aanzetten tot haat*”.

Waar de Raad aanvaardt dat er in bepaalde omstandigheden redenen van nationale veiligheid zich ertegen verzetten dat bepaalde informatie kenbaar wordt gemaakt aan de betrokkene, blijkt *in casu* evenwel niet dat de onderliggende elementen waarvan sprake in de nota van de Veiligheid van de Staat zoals een administratieve aanhouding en berichten op sociale media gekenmerkt worden als dermate gevoelige informatie dat zij niet kan vrijgegeven worden.

2.7. Verwerende partij repliceert in de nota met opmerkingen dat de verzoekende partij zich in wezen beperkt tot het tegenspreken van de motieven van de bestreden beslissing en dat de Raad niet bevoegd is zich in de plaats te stellen van de administratieve overheid maar enkel een wettigheidstoets vermag te doen.

2.8. De Raad merkt op dat de verzoekende partij de Raad geenszins uitnodigt zich in de plaats te stellen van de verwerende partij, maar net wel om zijn wettigheidstoets uit te oefenen, met name na te gaan of de verwerende partij is uitgegaan van de juiste feitelijke elementen of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

2.9. De Raad oordeelt dat het dossier op het eerste gezicht onvoldoende en verifieerbare feitelijke gegevens bevat die de verwerende partij toelaten te oordelen dat verzoekende partij door haar gedrag geacht kan worden een potentieel gevaar voor de nationale veiligheid te vormen en dat zij het grondgebied moet verlaten. Een schending van de materiële motiveringsplicht wordt *prima facie* aangetoond.

2.10. Het enig middel is in de aangegeven mate ernstig. Op de overige onderdelen ervan moet zodoende niet meer worden ingegaan.

2.11. Aan de tweede cumulatieve voorwaarde is bijgevolg voldaan.

2.12. Betreffende de derde voorwaarde: het moeilijk te herstellen ernstig nadeel

2.12.1. Over de interpretatie van deze wettelijke voorwaarde

Overeenkomstig artikel 39/82, § 2 van de vreemdelingenwet kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging

van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en indien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Wat de vereiste betreft dat een moeilijk te herstellen ernstig nadeel moet worden aangetoond, mag de verzoekende partij zich niet beperken tot vaagheden en algemeenheden. Ze moet integendeel zeer concrete gegevens aanvoeren waaruit blijkt dat zij persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat of kan ondergaan. Het moet voor de Raad immers mogelijk zijn om met voldoende precisie in te schatten of er al dan niet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden is en het moet voor verwerende partij mogelijk zijn om zich tegen de door verzoekende partij aangehaalde feiten en argumenten te verdedigen.

De verzoekende partij moet gegevens aanvoeren die enerzijds wijzen op de ernst van het nadeel dat zij ondergaat of kan ondergaan, hetgeen concreet betekent dat zij aanduidingen moet geven omtrent de aard en de omvang van het te verwachten nadeel, en die anderzijds wijzen op de moeilijke herstelbaarheid van het nadeel.

Er moet evenwel worden opgemerkt dat een summiere uiteenzetting kan worden geacht in overeenstemming te zijn met de bepalingen van artikel 39/82, § 2, eerste lid van de vreemdelingenwet en van artikel 32, 2° van het PR RvV, indien het moeilijk te herstellen ernstig nadeel evident is, dat wil zeggen wanneer geen redelijk denkend mens het kan betwisten en dus ook, wanneer de verwerende partij, wier recht op tegenspraak de voormelde wets- en verordeningsbepalingen mede beogen te vrijwaren, onmiddellijk inziet om welk nadeel het gaat en zij wat dat betreft de uiteenzetting van de verzoekende partij kan beantwoorden (cf. RvS 1 december 1992, nr. 41.247). Dit geldt des te meer indien de toepassing van deze vereiste op een overdreven restrictieve of formalistische wijze tot gevolg zou hebben dat de verzoekende partij, in hoofde van wie de Raad in deze stand van het geding prima facie een verdedigbare grief gegrond op het EVRM heeft vastgesteld, niet het op grond van artikel 13 van het EVRM vereiste passende herstel kan verkrijgen.

De voorwaarde inzake het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is ten slotte conform artikel 39/82, § 2, eerste lid van de vreemdelingenwet vervuld indien een ernstig middel werd aangevoerd gesteund op de grondrechten van de mens, in het bijzonder de rechten ten aanzien waarvan geen afwijking mogelijk is uit hoofde van artikel 15, tweede lid van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden.

2.12.2. De beoordeling van deze voorwaarde

Gelet op de specifieke feitelijke en juridische omstandigheden eigen aan de zaak zoals hoger besproken moet redelijkerwijze worden aangenomen dat de verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dreigt te ondergaan.

Aan de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is voldaan.

2.13. Derhalve is voldaan aan alle cumulatieve voorwaarden, zodat de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van het bevel om het grondgebied te verlaten met grensleiding kan worden bevolen.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid, van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen wat betreft het inreisverbod van 21 november 2019 (bijlage 13sexies).

Artikel 2

De schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van het bevel om het grondgebied te verlaten met grensleiding en vasthouding met uitstel met het oog op verwijdering van 21 november 2019 wordt bevolen.

Artikel 3

Dit arrest is uitvoerbaar bij voorraad.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie december tweeduizend negentien door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

S. DE MUYLDER